

พระราชบัญญัติภาษีป้าย

พ.ศ. 2510

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

11/16/2010

สารบัญ

บทนิยาม

หมวด 1 บททั่วไป

หมวด 2 การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

หมวด 3 การประเมินภาษีป้ายและการชำระภาษีป้าย

หมวด 4 เงินเพิ่ม

หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่

หมวด 6 การอุทธรณ์

หมวด 7 บทกำหนดโทษ

บทเฉพาะกาล

บัญชีอัตราภาษีป้าย

พระราชบัญญัติ

ภาษีป้าย

พ.ศ. 2510

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2510

เป็นปีที่ 22 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแยกกฎหมายเกี่ยวกับภาษีป้ายออกจากประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510”

มาตรา 2^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2511 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกหมวด 5 ภาษีป้ายในลักษณะ 2 แห่งประมวล รัชฎากร

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว ในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้เทศบาลโดยอยู่ในความควบคุมดูแล ของกระทรวงมหาดไทยตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล บรรดาอำนาจหน้าที่ ของผู้ว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ **รัฐมนตรี** หรือผู้ซึ่ง **รัฐมนตรี** มอบหมาย

มาตรา 5^๒ ให้ **รัฐมนตรี** ว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้ายไม่เกิน อัตราที่กำหนดไว้ใน **บัญชีอัตราภาษีป้าย** ท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 84/ตอนที่ 114/ฉบับพิเศษ หน้า 6/23 พุทธศักราช 2510

^๒ มาตรา 5 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้าย แต่ละประเภทให้มีช่วงระหว่างอัตราขั้นต่ำสุดและอัตราขั้นสูงสุดเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกข้อบัญญัติกำหนดอัตราภาษีป้ายแต่ละประเภทเพื่อใช้ในแต่ละท้องถิ่นเพียงอัตราเดียวได้ (เรื่องเสรีที่ 63/2549)

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1 บททั่วไป

มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

“ป้าย”^๓ หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

“ราชการส่วนท้องถิ่น”^๔ หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

“เขตราชการส่วนท้องถิ่น”^๕ หมายความว่า

(1) เขตเทศบาล

^๓ การแสดงชื่อและสัญลักษณ์ของสายการบินต่าง ๆ ซึ่งติดอยู่ที่ลำตัวเครื่องบิน รวมถึงการแสดงชื่อและสัญลักษณ์ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งติดอยู่ที่ตัวถังรถยนต์ของบริษัทฯ ไม่ถือว่าเป็นป้าย จึงไม่ต้องเสียภาษีป้าย (เรื่องเสร็จที่ 13/2549)

ป้ายโฆษณาประเภทใดที่วิชน้อยอยู่ในความหมายของคำว่า “ป้าย” ตามพระราชบัญญัติภาษีป้ายฯ เจ้าของป้ายโฆษณาดังกล่าวจึงต้องเสียภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 7 เมื่อปัจจุบันยังไม่ได้ออกกฎกระทรวง ดังนั้น จึงต้องคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีป้ายดังกล่าวไปก่อน (เรื่องเสร็จที่ 3/2548)

^๔ มาตรา 6 นิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^๕ มาตรา 6 นิยามคำว่า “เขตราชการส่วนท้องถิ่น” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

- (2) เขตสุขาภิบาล
- (3) เขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (4) เขตกรุงเทพมหานคร
- (5) เขตเมืองพัทยา
- (6) เขตองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็น ราชการส่วนท้องถิ่น

“ผู้บริหารท้องถิ่น”^๖ หมายความว่า

- (1) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (2) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (3) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (5) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (6) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่รัฐมนตรี

ประกาศกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7^๗ ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้น ป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึง

พ.ศ. 2534

^๖ มาตรา 6 นิยามคำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2)

^๗ มาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

วันสิ้นปีและให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่งวดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดใน**บัญชีอัตราภาษีป้าย**ท้ายพระราชบัญญัตินี้

การคำนวณพื้นที่ภาษีป้าย ให้คำนวณตาม**บัญชีอัตราภาษีป้าย** (6) และ (7) ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่นและมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของ**ป้าย**เป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของ**ป้าย** และให้ข้อความดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 8 เจ้าของ**ป้าย**ไม่ต้องเสียภาษีป้ายสำหรับ**ป้าย**ดังต่อไปนี้

(1) **ป้าย**ที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้นเพื่อโฆษณาโรงมหรสพ

(2) **ป้าย**ที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งห่อหุ้มหรือบรรจุสินค้า

(3) **ป้าย**ที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว

(4)^๔ **ป้าย**ที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์

(5)^๕ **ป้าย**ที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละ**ป้าย**มีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึง**ป้าย**ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

การคำนวณพื้นที่ภาษีป้ายจึงย่อมคำนวณเฉพาะตัวอักษร “ESSO” เท่านั้น ไม่สามารถคำนวณรวมพื้นที่แถบสีที่ต่อเนื่องกับตัวอักษร “ESSO” ได้ (เรื่องเสร็จที่ 143/2545)

^๔ มาตรา 8 (4) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^๕ มาตรา 8 (5) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

(6) **ป้าย**ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

(7)^{๑๐} **ป้าย**ขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ

(8) **ป้าย**ของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(9)^{๑๑} **ป้าย**ของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น

(10) **ป้าย**ของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

(11) **ป้าย**ของวัดหรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ

(12) **ป้าย**ของสมาคมหรือมูลนิธิ

ป้ายโฆษณาที่ติดตั้งอยู่หน้าร้านค้าย่อยภายในห้างสรรพสินค้า อยู่ในบริเวณทางเดินภายในห้างสรรพสินค้าซึ่งเป็นสถานที่ประกอบการค้าจึงได้รับยกเว้นภาษีป้าย เพราะสถานที่ประกอบการค้าที่จะได้รับยกเว้นมิได้จำกัดว่าต้องเป็นสถานที่ประกอบการค้าของตนเอง (เรื่องเสรีจที่ 24/2531)

^{๑๐} เมื่อการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยได้แปลงสภาพเป็น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และต่อมาบริษัทฯ ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า Café Amazon ภายหลังจากที่ได้มีการแปลงสภาพแล้ว ป้ายดังกล่าวจึงมิใช่ป้ายที่เจ้าของป้ายได้รับหรือเคยได้รับยกเว้นภาษีป้าย ดังนั้น บริษัทฯ จึงต้องเสียภาษีป้ายเครื่องหมายการค้า Café Amazon (เรื่องเสรีจที่ 326/2549)

ป้ายของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยซึ่งให้ผู้แทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยืมไปติดตั้งที่สถานบริการน้ำมัน ไม่ต้องเสียภาษีป้าย (เรื่องเสรีจที่ 24/2531)

^{๑๑} มาตรา 8 (9) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

(13) [ป้าย](#)ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9^{๑๒} ภาษีป้ายที่เก็บในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

มาตรา 10^{๑๓} ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 11 การส่งคำสั่งเป็นหนังสือ หนังสือแจ้งการประเมิน หรือหนังสืออื่นให้แก่บุคคลใด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ให้ส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของผู้รับ

(2) ให้ส่ง ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ โดยจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ถ้าไม่พบผู้รับ ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ ให้ส่งแก่ผู้บรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ

ถ้าไม่สามารถจะส่งตามวิธีดังกล่าวได้ ให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานการค้า สถานประกอบกิจการ หรือที่อยู่อาศัยของผู้รับ หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว และเวลาได้

^{๑๒} มาตรา 9 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๑๓} มาตรา 10 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ปฏิบัติการ ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหนังสือนั้น
แล้ว

หมวด 2

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย

มาตรา 12 ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

มาตรา 13 ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการตาม**มาตรา 12** แทนเจ้าของป้าย

มาตรา 14^{๑๔} เจ้าของป้ายผู้ใด

- (1) ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม
- (2) ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมและมีพื้นที่ ข้อความ ภาพ และเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว
- (3) เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น

^{๑๔} มาตรา 14 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

ให้เจ้าของป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายในป้ายเดิม แล้วแต่กรณี

มาตรา 14 ทวิ^{๑๕} ป้ายตามมาตรา 14 (1) ให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา 7 ป้ายตามมาตรา 14 (2) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะปีที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย ป้ายตามมาตรา 14 (3) ให้เสียภาษีตาม (5) ของบัญชีอัตราภาษีป้าย ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ และเครื่องหมายทั้งหมดให้เสียภาษีป้ายตามมาตรา 7

มาตรา 15^{๑๖} ให้เจ้าของป้ายหรือผู้ซึ่งเจ้าของป้ายมอบหมายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

(1) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(2) สำนักงานหรือที่ว่าการของราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(3) สถานที่อื่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนด โดยประกาศหรือโฆษณาให้ทราบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันประกาศหรือโฆษณา

มาตรา 16 ในกรณีที่มีการโอนป้าย ให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับโอน

^{๑๕} มาตรา 14 ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๑๖} มาตรา 15 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

หมวด 3

การประเมินภาษีป้ายและการชำระภาษีป้าย

มาตรา 17^{๑๗} ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์การคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดไว้ใน [บัญชีอัตราภาษีป้าย](#) (6) และ (7) ท้ายพระราชบัญญัตินี้และตามอัตราภาษีป้ายที่กำหนดในกฎกระทรวง แล้วแจ้งการประเมินเป็นหนังสือไปยังเจ้าของ [ป้าย](#)

มาตรา 18^{๑๘} ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการสำหรับภาษีป้ายใด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของ [ป้าย](#) นั้นได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครอง [ป้าย](#) นั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครอง [ป้าย](#) นั้นได้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินที่ [ป้าย](#) นั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีป้ายเป็นหนังสือไปยังบุคคลดังกล่าว

มาตรา 19^{๑๙} ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายไว้ หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน และให้ถือว่าวันที่ชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นวันชำระภาษีป้าย

^{๑๗} มาตรา 17 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๑๘} มาตรา 18 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๑๙} มาตรา 19 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

การชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยวิธีการส่งธนาคัตหรือตัวแลกเงินของธนาคารที่ส่งจ่ายเงินให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ไปยังสถานที่ตามวรรคหนึ่ง โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือส่งโดยวิธีอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด แทนการชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย

มาตรา 19 ทวิ^{๒๐} ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจะขอผ่อนชำระเป็นสามงวด งวดละเท่า ๆ กันก็ได้ โดยแจ้งความจำเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษีตามมาตรา 19 วรรคหนึ่ง

การผ่อนชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ชำระงวดที่หนึ่งก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษีตามมาตรา 19 วรรคหนึ่ง งวดที่สองภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง

ถ้าผู้ขอผ่อนชำระภาษีไม่ชำระภาษีป้ายงวดหนึ่งงวดใดภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้หมดสิทธิที่จะขอผ่อนชำระภาษี และให้นำมาตรา 25 (3) มาใช้บังคับสำหรับงวดที่ยังมิได้ชำระ

มาตรา 19 ตรี^{๒๑} ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ

^{๒๐} มาตรา 19 ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๒๑} มาตรา 19 ตรี เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

มาตรา 20 ภาษีป้ายจำนวนใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งการประเมินแล้ว ถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือเป็นภาษีป้ายค้างชำระ

มาตรา 21^{๒๒} ให้**ผู้บริหารท้องถิ่น**มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ค้างชำระ เพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษีป้าย ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายโดยมิต้องขอให้ศาลสั่งหรือออกหมายยึด ทั้งนี้ ตามระเบียบที่**รัฐมนตรี**กำหนด

การยึดทรัพย์สินจะกระทำได้อีกเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตาม**มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 หรือมาตรา 33** เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะเป็นของเสียง่าย

วิธีการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อให้ได้รับภาษีป้ายที่ค้างชำระ ให้นำวิธีการในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 22 เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด หรือขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษีป้าย ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่ก็ให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

^{๒๒} มาตรา 21 วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2)

มาตรา 23^{๒๓} เมื่อได้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ตาม**มาตรา 21** วรรคหนึ่ง แล้ว ถ้าได้มีการชำระภาษีป้ายที่ค้างชำระ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย ในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้**ผู้บริหารท้องถิ่น** หรือผู้ซึ่ง**ผู้บริหารท้องถิ่น**มอบหมายสั่งถอนการยึดหรืออายัดนั้น

มาตรา 24^{๒๔} ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่า ที่ควรต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืน ให้ยื่นคำร้องต่อ**ผู้บริหารท้องถิ่น**หรือผู้ซึ่ง**ผู้บริหารท้องถิ่น** มอบหมายภายในหนึ่ง**ปี**นับแต่วันที่เสียภาษีป้าย ในการนี้ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสาร หลักฐานหรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย

เมื่อ**ผู้บริหารท้องถิ่น**หรือผู้ซึ่ง**ผู้บริหารท้องถิ่น**มอบหมายเห็นว่าผู้ยื่นคำร้อง มีสิทธิได้รับเงินคืน ให้ส่งคืนเงินให้โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบเพื่อมาขอรับ เงินคืนภายในหนึ่ง**ปี**นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

การกระทำใด ๆ เพื่อให้เสียภาษีป้ายน้อยลงกว่าที่ได้เสียไปแล้ว ให้มีผล เมื่อเริ่มต้น**ปี**ภาษีป้าย

^{๒๓} มาตรา 23 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๒๔} มาตรา 24 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

หมวด 4 เงินเพิ่ม

มาตรา 25 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย ในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

(1) ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของ**ป้าย**ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

(2) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของ**ป้าย**ได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

(3)^{๒๕} ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (1) และ (2) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรานี้ด้วย

^{๒๕} มาตรา 25 (3) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

ตามมาตรา 25 (3) แสดงว่าอาจมีการชำระภาษีป้ายภายหลังเวลาที่กำหนดตามมาตรา 19 ได้ ดังนั้น การที่เทศบาลอนุมัติให้ผ่อนชำระภาษีป้ายเป็นงวด ๆ เป็นการชำระภาษีป้ายภายหลังเวลาที่กำหนดตามมาตรา 19 จึงต้องเสียเงินเพิ่มสำหรับจำนวนภาษีป้ายที่ค้างชำระด้วย (เรื่องเสรีจที่ 154/2515)

มาตรา 26 เงินเพิ่มตามมาตรา 25 ให้ถือว่าเป็นภาษีป้าย

หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 27 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย หรือบริเวณที่ต่อเนื่องกับสถานที่ดังกล่าว หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีป้ายในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้ปฏิบัติตามการถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(2) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีป้ายมาตรวจสอบภายในกำหนดเวลาอันสมควร

มาตรา 28 ในการปฏิบัติตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 29 เมื่อปรากฏว่าเจ้าของ**ป้าย**มิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายหรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจแจ้งการประเมินย้อนหลังได้ไม่เกินห้า**ปี**นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

หมวด 6 การอุทธรณ์

มาตรา 30^{๒๖} ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีป้ายแล้ว เห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษีป้าย เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา 31^{๒๗} เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายอาจมีหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นอุทธรณ์ภายในสามสิบวันตาม**มาตรา 30** วรรคหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก ไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจยกอุทธรณ์นั้นเสียได้

^{๒๖} มาตรา 30 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๒๗} มาตรา 31 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

มาตรา 32^{๒๘} ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ทำการประเมินโดยเร็ว

มาตรา 33^{๒๙} ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายโดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่^{๓๐}ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการยกอุทธรณ์ตาม**มาตรา 31**วรรคสอง

การฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้อีกเมื่อได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังที่บัญญัติไว้ใน**มาตรา 30** แล้ว

มาตรา 33 ทวิ^{๓๐} ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนเงินค่าภาษีป้ายให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่^{๓๑}ได้รับแจ้ง

^{๒๘} มาตรา 32 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๒๙} มาตรา 33 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๓๐} มาตรา 33 ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

หมวด 7 บทกำหนดโทษ

มาตรา 34^{๓๑} ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลียงหรือพยายามหลีกเลียงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 35^{๓๒} ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 35 ทวิ^{๓๓} ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม**มาตรา 7** วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำความผิด

มาตรา 36^{๓๔} ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอน**ป้าย**ตาม**มาตรา 16** หรือไม่แสดงการเสียภาษีป้ายตาม**มาตรา 19 ตริ** ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

^{๓๑} มาตรา 34 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๓๒} มาตรา 35 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๓๓} มาตรา 35 ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๓๔} มาตรา 36 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

มาตรา 37^{๓๕} ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม [มาตรา 27 \(1\)](#) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตาม [มาตรา 27 \(2\)](#) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 38^{๓๖} ในกรณีมีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้า [ผู้บริหารท้องถิ่น](#) หรือผู้ซึ่ง [ผู้บริหารท้องถิ่น](#) มอบหมายเห็นว่าเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกหรือปรับและโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ให้ [ผู้บริหารท้องถิ่น](#) มีอำนาจเปรียบเทียบสถานเดียวได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมาย เป็นผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบ

(2) ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่นยกเว้นเขตกรุงเทพมหานคร ให้ [ผู้บริหารท้องถิ่น](#) หรือผู้ซึ่ง [ผู้บริหารท้องถิ่น](#) มอบหมายของแต่ละเขต เป็นผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา 39^{๓๗} เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของ [ราชการส่วนท้องถิ่น](#) นั้น

^{๓๕} มาตรา 37 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๓๖} มาตรา 38 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

^{๓๗} มาตรา 39 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

มาตรา 39 ทวิ^{๓๘} ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

^{๓๘} มาตรา 39 ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

บทเฉพาะกาล

มาตรา 40 บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกตาม [มาตรา 3](#) ให้คงใช้บังคับได้ในการเก็บภาษีป้ายจำนวนปีต่าง ๆ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราภาษีป้าย^{๓๙}

- (1) ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 10 บาท ต่อห้าร้อย ตารางเซนติเมตร
- (2) ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศและหรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น ให้คิดอัตรา 100 บาท ต่อห้าร้อย ตารางเซนติเมตร
- (3) ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา 200 บาท ต่อห้าร้อย ตารางเซนติเมตร
- (ก) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมิภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่
- (ข) ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ
- (4) ป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) ซึ่งมีข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพที่เคลื่อนที่หรือเปลี่ยนแปลงเป็นข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพอื่นได้ โดยเครื่องจักรกลหรือโดยวิธีใด ๆ ให้คิดอัตราภาษีตามจำนวนข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพ หรือตามระยะเวลาที่ข้อความ เครื่องหมาย หรือภาพปรากฏอยู่ในป้าย ทั้งนี้

^{๓๙} บัญชีอัตราภาษีป้าย แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2)

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้ายังไม่ได้ออกกฎกระทรวง ให้คิดอัตราภาษีตามบัญชีอัตราภาษีป้ายนี้

- (5) **ป้าย**ที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตาม**มาตรา 14** (3) ให้คิดอัตราตาม (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น
- (6) พื้นที่ของ**ป้าย**ไม่ว่าจะมีรูปร่างหรือลักษณะอย่างไร ให้คำนวณดังนี้
- (ก) ถ้าเป็น**ป้าย**ที่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้เอาส่วนกว้างที่สุดคูณด้วยส่วนยาวที่สุดของขอบเขต**ป้าย**เป็นตารางเซนติเมตร
 - (ข) ถ้าเป็น**ป้าย**ที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือว่าตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนกว้างที่สุดและยาวที่สุดแล้วคำนวณตาม (ก)
- (7) **ป้าย**ตาม (1) (2) (3) หรือ (4) เมื่อคำนวณพื้นที่ของ**ป้าย**แล้ว
- (ก) ถ้ามีเศษเกินกึ่งหนึ่งของห้าร้อยตารางเซนติเมตร ให้นับเป็นห้าร้อยตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่ง ให้ปัดทิ้ง
 - (ข) ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่า**ป้าย**ละ 200 บาท ให้เสียภาษี**ป้าย**ละ 200 บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากภาษีป้าย เป็นภาษีของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ควรแยกออกจากประมวลรัษฎากร และมอบให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ สุขาภิบาล เป็นผู้จัดเก็บ จึงตรากฎหมายว่าด้วยภาษีป้ายขึ้นโดยเฉพาะ

พระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534^{๔๐}

มาตรา 20 บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 21 ความใน [มาตรา 7](#) วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการยกเว้นภาษี การกำหนดอัตราภาษี การยื่นแบบแสดงรายการภาษี การประเมินภาษี การชำระภาษี การบังคับชำระภาษีค้าง การคืนเงินค่าภาษีอัตราเงินเพิ่ม และการอุทธรณ์ ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันหรือให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๔๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 108/ตอนที่ 240/ฉบับพิเศษ หน้า 26/29 ธันวาคม 2534